

РЕШЕНИЕ

№ 1358

гр. София, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Е СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иванка Иванова

Членове: Петър Люб. Сантиров
Ванина Младенова

при участието на секретаря Елеонора Анг. Георгиева
като разгледа докладваното от Ванина Младенова Въззивно гражданско дело
№ 20221100500491 по описа за 2022 година

Производството е по реда на [чл. 258](#) и сл. [ГПК](#).

С решение № 3306/25.10.2021 г., постановено по гр. д. № 31880/2021 г. по описа на СРС, 40 състав, е отхвърлен предявения от Б. Д. Н. срещу „С.В.“ АД отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, че не дължи сумата от 241,16 лв., представляваща 1/3 от начислената и претендирана от ответника сума по фактура № 0103703157/25.02.2021 г. по клиентски номер 1005231706 за имот – апартамент № 1, находящ се в гр. София, ж. к. ***** . На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът е осъден да заплати на ищеца разноски в производството в размер на 400 лв.

В срока по чл. 259, ал. 1 ГПК е постъпила въззивна жалба срещу решението от ищеца Б. Д. Н.. Излага съображения, че същото е неправилно, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Поддържа, че ответникът по делото не е установил по безспорен начин нито наличието на облигационна връзка между страните, нито реалната доставка на водоснабдителни и канализационни услуги в имота на претендираната стойност. Счита, че ответникът не е изпълнил законовите си задължения във връзка с измерването, отчитането и начисляването на ВиК услуги. Съгласно Наредба № 4/14 септември 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи на ВиК операторът е длъжен да уведоми етажната собственост или упълномощен представител при установяване разминавания между показанията на общия водомер и индивидуалните отчети, което поддържа, че в случая това не е извършено. Липсват доказателства за изпълнение на предвидените чл. 21, т. 4 и 5 от общите условия на водоснабдителното дружество изисквания - отчитането на водомерите да се извършва в присъствие на потребителя или на негов представител, при съобщаване в срок три работни дни преди отчитане. Поддържа, че в случая не е осигурен достъп в имота и ответникът не е изготвил протокол по чл. 35, ал. 5 от Наредба № 4 за това. Липсват данни за извършване на отчет на индивидуалните измервателни уреди в процесното жилище, както и за отчет на

общия водомер в процесния период, както и за разпределение на общото потребление между етажните собственици съобразно нормативните изисквания. Поддържа, че ответникът е нарушил разпоредбите на чл. 30 и сл. от Наредбата и чл. 21, ал. 1 от Общите условия. Моли въззивния съд да отмени постановеното решение и да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор на въззивната жалба от ответника „С.В.“ АД.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 ГПК и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното:

Пред първоинстанционния съд е представена фактура № 0103703157 от 25.02.2021 г. за начислена сума от 723,48 лв. с ДДС за периода от 15.01.2021 г. до 08.02.2021 г., за клиентски номер 1005231706.

Представени са писмени доказателства - заявление за откриване на партида от 14.10.2013, подадено до „С.В.“ АД от Б.А.Б. в качеството на управител/ упълномощен представител на етажната собственост относно откриване на индивидуални партиди за заплащане на изразходваните количества питейна вода и предоставените услуги по отвеждане и пречистване на отпадъчни води в обособените имоти на адрес ж. к. „***** броя апартаменти/ателиета: 2, общ брой ползватели: 21 и партида на общия водомер с клиентски номер 3112822. Към заявлението са приложени: декларация от 14.10.2013 г. от Ю.С. С. и Д.С. Н. в качеството на управител/ упълномощен представител на етажната собственост с адрес ж. к. „Бъкстон“, ул. *****; протокол от Общо събрание на собствениците от 05.10.2013 г. относно служебно разпределение на съществуващото задължение към „С.В.“ АД; информационен лист (приложение № 2 към документите за откриване на индивидуална партида), подписан от Д.С. Н. и В.Б. Н.а, в качеството на собственици, за процесния имот с адрес: ж. к. ***** , ап. 1, от който е видно, че в имота са монтирани два водомера с фабрични номера 53517776 и 53517788 за студена вода, с посочен вид на отчитане: обикновено; фактура дубликат № 0103703157 от 25.02.2021 г., заедно с период на отчитане на индивидуалния дял от общото потребление, от която е видно, че общото начислено количество за процесния имот е 246,794 м³; приемо-предавателен протокол № *****/18.06.2020 г. за монтаж на общ водомер в ж. к. „Бъкстон“, ул***** № 13.

Представено е удостоверение за наследници с изх. № РВ19-УГ01-3800/01.04.2019 г., издадено от Столчина община, район „Витоша“ за Д.С. Н., починал на 09.02.2019 г., от което е видно, че Б. Д. Н. е негов наследник по закон.

Пред първоинстанционния съд е прието заключение по допуснатата съдебно - техническа експертиза, съгласно която процесният апартамент № 1 се намира в ж. к. Бъкстон ул. ***** , където има изградена улична ВиК инфраструктура и блок № 5 е присъединен към нея. Сградата е част от група от 13 броя сгради в затворен комплекс, разположен между ул***** и ул. „Равен“, които се захранват от едно сградно водопроводно отклонение на ул***** № 13А. На 18.06.2020 г. е монтиран нов приходен общ водомер, собственост на оператора, с общ клиентски номер ***** , с метеорологична годност до 2025 г. Съгласно заключението процесният апартамент № 1 е водоснабден, а монтираните два водомера за студена вода в процесния имот с фабрични № 53517776/пломба № 1349538 и № 53517788/ пломба № 1342525 са годни уреди за търговско измерване за периода на потребление. Съгласно заключението уредите за търговско измерване в апартамент № 1 са отчитани на всеки три месеца от проверител на оператора или по самоотчети, а обемът на предоставените ВиК услуги е 8 м³ по индивидуалния водомер, получен след изравняване за периода 10.11.2020 г. – 08.02.2021 г. Според заключението консумацията на общия водомер в периода от 11.08.2020 г. до 08.02.2021 г. възлиза на 16289 м³, и е твърдя голяма, при фактурирана консумация от всички 13 блока в

комплекса от 2317,962 м³. Това е било констатирано при редовен отчет на 22.01.2021 г., за което е съставен контролен лист (приложение № 2 към заключението), поради съмнения за теч от площадковия водопровод, а отчета е заснет със стойност 15414 м³. Констатираната разлика е по-голяма от 20 %, поради което собствениците в комплекса са уведомени от оператора. Количеството вода за „общи нужди“ е отчетено като разлика между отчета на общия водомер и фактурираната консумация от всички 13 блока за периода и е в размер на 13951,038 м³. Тази стойност е разпределена между всички потребители в зависимост от консумацията във всеки имот. Според заключението консумацията на апартамент № 1 за периода от 11.08.2020 г. до 08.02.2021 г. е 41 м³, която стойност умножена по коефициента за определяне на индивидуален дял 6,019 формира индивидуалния дял от „общите нужди“ в размер на 246,794 м³, или общо 254,794 м³.

При така установеното от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

Въззивната жалба е депозирана в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК от легитимирана страна, поради което е процесуално допустима.

Съгласно нормата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

При извършената служебна проверка въззивният съд установи, че първоинстанционното решение е валидно и процесуално допустимо.

По конкретно наведените във въззивната жалба оплаквания, които очертават и предметния обхват на въззивната проверка, съдът намира следното:

В производството по предявен отрицателен установителен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК, ищецът доказва фактите, от които произтича правния му интерес, а в тежест на ответника е да докаже наличието на валидно правоотношение между ищеца и ответника по договор за доставка на ВиК услуги през процесния период, количеството на реално доставените от него по договора ВиК услуги за исковия период и тяхната стойност.

В случая от приетата фактура № 0103703157/25.02.2021 г. се установява, че за периода от 15.01.2021 г. до 08.02.2021 г. за имот с адрес: гр. София, ж. к. *****, ап. 1, клиентски номер 1005231706, ответното дружество е начислило посочената в исковата молба сума от 723,48 лева за цена на доставени ВиК услуги. Следователно, при наличието на посоченото вземане, за ищеца е налице правен интерес от установяване на неговата недължимост до посочения от ищеца размер.

Предмет на отрицателния установителен иск в настоящата хипотеза е установяване съществуването на отреченото материално право, доколкото ищецът оспорва наличието на предпоставките за възникването му – наличието на облигационно отношение между него и ответника, както и доставката на ВиК услуги на претендираната от ответното дружество стойност.

С доклада по делото съдът е указал на ответното дружество, че носи доказателствената тежест да установи наличие на облигационно отношения по договор за доставка на ВиК услуги в процесния имот, както и че е доставена в количество на фактурираната стойност.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 чл. 32, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи ВиК потребители на услугите са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост. Съгласно § 1, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ДР на ЗРВКУ потребители са юридически или физически лица - собственици или

ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК услуги. Следователно страни по неформалния договор за доставка на ВиК услуги при общи условия са собственици, вещни ползватели или суперфициарни собственици на присъединените обекти в сградата и в тежест на ответника е да докаже наличието на право на собственост на ищеца върху процесния имот.

В настоящия случай видно от представените писмени доказателства - декларация (приложение към документите за откриване на индивидуална партида), информационен лист (приложение № 2 към документите за откриване на индивидуална партида), подписан от наследодателя Д.С. Н., който обективира писмено изявление на наследодателя, че е собственик на имота апартамент № 1, находящ се в гр. София, ж. к. *****, и като такъв е поискал откриване на индивидуална партида при ответното дружество, протокол от ОС на собствениците, подписан от наследодателя Драган Н., и приетото удостоверение за наследници за Д.С. Н., че ищецът се легитимира като собственик на 1/3 част от процесния имот поради настъпило наследствено правоприемство. В това си качество същият е страна по неформалния договор за доставка на ВиК услуги при общи условия с ответното дружество през периода, за който е издадена процесната фактура.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. ВиК услугите се заплащат въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтираните водомери на всяко водопроводно отклонение. В ал. 2 е предвидено, че сгради - етажна собственост изразходваното количество вода се заплаща въз основа на измереното количество, отчетено по общия водомер на водопроводното отклонение за определен период от време, което се разпределя между отделните потребители въз основа на отчетите за същия период от време на всички индивидуални водомери след общия водомер, като първо се отчита общият водомер в присъствието на представител на потребителите, а след това се отчитат индивидуалните водомери - чл. 32, ал. 2 и 3 от Наредбата. Отчитането на общия водомер се извършва в присъствието на представител на потребителите. Датата и часът на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери се обявяват с писмено съобщение, поставено на подходящо място в сградата, в срок не по-кратък от три работни дни преди деня на отчитането. Съгласно чл. 32, ал. 4 отчетените данни се установяват чрез отбелязване в карнет, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път. Следователно в Наредба № 4 е предвидено ползваните ВиК услуги да се заплащат само въз основа на реално измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтираните водомери на всеки потребител и общия водомер.

Съгласно чл. 7, т. 6 от Общите условия ВиК операторът е длъжен да отчита показанията на средствата за измерване при условията и сроковете, определени в настоящите Общи условия. Съгласно чл. 23, ал. 1, т. 2 показанията на водомерите на водопроводни отклонения се отчитат с точност до 1 м³ за период не по-дълъг от три месеца за потребители по чл. 3, т. 1 - на питейно-битови нужди. Съгласно чл. 23, ал. 4 отчитането на показанията на водомерите се извършва от служител на ВиК оператора в присъствието на потребителя или на негов представител, като в чл. 24, ал. 1 е регламентирано задължението на потребителя да осигурява свободен и безопасен достъп на легитимните длъжностни лица на ВиК оператора за извършване на отчети на водомера на сградното водопроводно отклонение и на индивидуалните водомери.

По делото не се спори и въз основа на заключението на съдебно - техническата експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено по чл. 202 ГПК, се установи, че сумата по процесната фактура е формирана като сбор между стойността на доставеното в имота количество ВиК услуги, след изравняване за периода от 10.11.2020 г. до 08.02.2021 г. и пропорционално разпределено количество вода за „обща нужди“ за периода

11.08.2020 г. до 08.02.2021 г., съставляващо разлика между отчета на общ водомер и сумата от отчета на индивидуалните водомери на клиента.

По делото не са представени документи за отчет на индивидуалния водомер за клиентски номер 1005231706 и индивидуалното потребление в процесния имот за периода, за който се претендира, че е отчитано общо потребление, което води до невъзможност да се установи и индивидуалния дял на клиента от потреблението за „общи нужди“. Съдът намира, че претендираната от ответника консумация в имота след изравняване за периода 10.11.2020 г. до 08.02.2021 г. в размер на 8 м^3 също не се доказва в хода на делото. В тази насока е ангажирана съдебно-техническа експертиза, съгласно която консумираните в процесния имот услуги през периода са отчитани на всеки три месеца от проверител на оператора или по самоотчети, като в междинните месеци е начислявана усреднена консумация, която след това е изравнявана, като обемът на доставените услуги до имота за този период възлизал на 8 м^3 . Липсват данни какви са били конкретните показания на индивидуалния водомер през периода на изравняване. Следва да се посочи, че представената обобщената справка извлечение по индивидуалната партида от счетоводната програма на ответника и копията на издадените фактури, въз основа на които е изготвено заключението на вещото лице, са частни свидетелстващи документи по чл. 180 ГПК, издадени едностранно от ответника и нямат обвързваща съда материална доказателствена сила, поради което не могат да послужат за установяване на доставените количества вода в посочения обем. По делото не са представени от ответника и приети като писмени доказателства по реда на ГПК карнети, съдържащи отчети и подписи срещу отчетените показания или протоколи, съставени от длъжностно лице по реда на чл. 35, ал. 4 и 5 от Наредба № 4, удостоверяващи неосигурен от абоната достъп за реален отчет. Не се твърди, че в процесния имот се извършва и електронен отчет, не се представят и такива доказателства. При липса на отчети не може да се направи преценка за законосъобразно извършване на посочената в Наредба № 4 и общите условия процедура по отчитане на доставени до имота ВиК услуги и тяхното количество, като неясно остава по какъв критерий е начислявано потреблението за имота. Ето защо остава недоказано, че в процесния апартамент за били потребени ВиК услуги в обем 8 м^3 , както е възприело вещото лице в заключението по съдебно-техническата експертиза, и не може да се направи извод за стойността на услугите, респ. дали тези количества и стойности отговарят на претендираните от ответника с процесната фактура.

Съдът намира, че ответното дружество не доказва, че е изпълнило нормативните правила относно определянето на индивидуалното дялове от общото потребление. Съгласно чл. 39, ал. 2, т. 3 от Наредбата при водопроводни инсталации, присъединени към водопроводно отклонение с общ водомер, и при наличието на индивидуални водомери, като при създадена възможност от оператора се приемат и самоотчети, като разпределението на количеството вода по ал. 1 се извършва и заплаща, като разликата между данните, отчетени по общия водомер, и сумата от отчетените количества по индивидуалните водомери и данните по т. 2 (въз основа на определи служебно данни, равни на средния месечен разход от последните два редовни отчета) се разпределя пропорционално на отчетените по индивидуалните водомери количества и начислените служебно данни. В заключението на вещото лице е посочената само общата стойност на количеството вода за всички индивидуални водомери в комплекса. По делото не са представени данни за броя на всички индивидуални водомери и извършваните отчети в процесния период от време на тези индивидуални водомери, които участват в общото потребление, за да се прецени дали правилно е изчислен коефициентът за определяне на индивидуален дял и индивидуалният дял от отчетените „общи нужди“ за процесния апартамент. Не може да се извърши преценка и за отчетите на общия водомер. По делото не са представени доказателства за показанията на общия водомер от предишен отчет и за текущ отчет, обема на консумираното количество вода според показанията на приходния водомер, разпределеното количество вода за „общи нужди“. В констативно-съобразителната част на експертизата вещото лице посочва, че заключението е изготвена от вещото лице въз основа на предоставен от ответника електронен карнет на общ водомер (приложение № 1) към експертизата. Ответникът обаче не твърди, че отчитането на общия водомер е чрез електронни карнети. В отговора на

исквата молба дружеството заявява, че предвиденият за 09.11.2020 г. регулярен отчет на общия водомер не се е състоял, поради въведената епидемична обстановка, поради което в процесния период количествата ВиК услуги, отчетени по приходния водомер, са изчислени по индивидуалните партиди на отделните потребители за шестмесечен период, а не в срока по чл. 23, ал. 1, т. 2 от Общите условия. Изводи в тази насока могат да бъдат направени въз основа на заключението, в което вещото лице посочва, че отчет на общия приходен водомер е извършван едва на 22.01.2021 г., когато е констатиран теч. Представената справка за консумация на общия водомер от електронен карнет също е частен документ, съставен от ответника, който не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила, и при направено оспорване от ищеца на дължимите суми, съдът намира, че по делото не се установява с категоричност вида на отчитане на общия водомер, начинът на снемане на данните от електронния карнет и как са констатирани отчитаните чрез него количества при условията и реда на наредбата.

По изложените съображения настоящият състав намира, че от ответното дружество не е доказано съществуването на вземане спрямо ищеца в размер на 241,16 лв., съставляваща 1/3 част от сумата, за която е издадена процесната фактура, поради което първоинстанционното решение следва да бъде отменено, а предявеният отрицателен установителен иск да бъде уважен.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК съдът приема, че отговорността за разноски следва да се постави в тежест на ответника по жалбата. На жалбоподателят следва да му се присъдят доказаните разноски за държавна такса в размер на 50 лв. за първоинстанционното производство и в размер на 25 лв. за въззивното производство.

В приложения по делото на СРС / л. 42/ списък по чл. 80 ГПК е поискано да се присъди адвокатско възнаграждение на адв. К. Б. и адв. Н.И. поравно в размер на 180 лв. Съдът констатира, че приложеният договор за правна защита и съдействие е сключен от страната с адв. Н.И. и адв. М.Л., при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 ГПК. Съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 ЗАдв възнаграждение се дължи за един адвокат и съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредба № 1/2004 г. Ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати на адв. Н.И. възнаграждение от 300 лв. за първоинстанционното производство.

Във въззивното производство е представен договор за правна помощ и съдействие, сключен с адв. К. Б., в който е уговорено безплатно представителство по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв. С оглед чл. 38, ал. 2, вр. чл. 36 ЗАдв, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 Наредба № 1/2004 г. на адв. К. Б. следва да се присъди възнаграждение в размер на 300 лв. за въззивното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3306/25.10.2021 г., постановено по гр. д. № 31880/2021 г. по описа на СРС, 40 състав, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от Б. Д. Н., ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. *****, оф. партер срещу „С.В.“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, че Б. Д. Н., ЕГН: ***** не дължи на „С.В.“ АД, ЕИК: ***** сумата от 241,16 лв., представляваща 1/3 част от цена на ВиК услуги по фактура № 0103703157 от 25.02.2021 г. по клиентски номер 1005231706 за имот – апартамент № 1, находящ се в гр. София, ж. к. *****.

ОСЪЖДА „С.В.“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ да заплати на Б. Д. Н., ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. *****, оф. партер, сумата от 50 лв. - разноски в първоинстанционното производство на основание чл. 78, ал. 1 ГПК и сумата от 25 лв. - разноски за въззивното производство на основание чл. 273 вр. чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА „С.В.“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София,

бул. „*****“ да заплати на адв. Н.И., ЕГН: *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 ЗАДв, сумата от 300 лв., представляваща адвокатско възнаграждение в първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА „С.В.“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ да заплати на адв. К. Б., ЕГН: *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 ЗАДв, сумата от 300 лв., представляваща адвокатско възнаграждение във въззивното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____